

Esthers column

Kaal kopske

Het was op de eerste zaterdag van december, we gingen die dag naar mijn ouders om Sinterklaas te vieren. Ik had een paar weken eerder mijn lange haar al laten knippen in een soort ‘tussenkapsel’. Toen het flink ging uitvallen, heb ik het met de tondeuse gemillimeterd. Maar op die zaterdag bleven ook die korte stekeltjes maar uitvallen. Er ontstonden lelijke kale plekken en ik besloot dat het er dan maar helemaal af moest. Mijn man heeft toen voorzichtig mijn hoofd kaal geschoren. Onze dochters maakten foto’s en liepen om beurten huilend weg. Ik probeerde mijn emoties de baas te blijven en te denken: ‘Het is tijdelijk en dus bijzaak’.

Ik belde mijn ouders om te zeggen dat we later zouden komen en dat ik inmiddels helemaal kaal was. Ik knoopte een paarse doek om mijn hoofd; een pruik had ik niet. Aan het eind van de middag zat de hele familie bij mijn ouders onwennig op ons te wachten. Het werd een emotionele begroeting. Ik besloot mijn kale hoofd even aan iedereen te laten zien; ik had geen zin om dat angstvallig verborgen te houden.

De mooiste reactie kwam van mijn neefje van 7 uit Antwerpen. Hij vond blijkbaar dat hij mijn kale hoofd niet lang genoeg had kunnen aanschouwen. Toen ik even naar de keuken liep, kwam hij mij achterna en vroeg ongegeneerd: ‘Mag ik uw kaal kopske nog eens zien?’

Later die avond na de surprises zat de sfeer er goed in. Mijn zus haalde een doos sjaaltjes uit de kledingkast van mijn moeder. Ik probeerde ze allemaal uit en mocht de mooiste meenemen. Tussendoor zette mijn oudste broer de theemuts op mijn hoofd en even later ook nog een ronde plastic slabak. Wat een opluchting om ook gewoon te kunnen lachen om mijn kaal kopske!

Reageren? Mail naar info@esthersmid.nl

over Esther

Esther Smid (1968) is freelance journalist en eindredacteur. In 2008 kreeg ze op 40-jarige leeftijd borstkanker. Na alle behandelingen maakte ze samen met haar tweelingdochters een informatief kinderboek:

Gewoon Pech als je moeder borstkanker heeft. In deze column beschrijft ze hoe ze het gewone leven weer oppakt en welke invloed borstkanker daar nog op heeft.